

اقتباسی از «مختارنامه» روی آنتن می رود

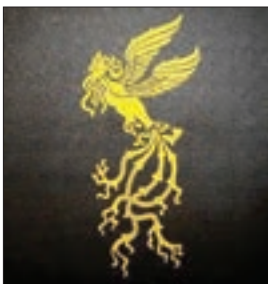

هم زمان با ایام سوگواری شهادت سالار شهیدان، حضرت اباعبدالله (ع)، فیلم «مهمان کشتی» به کارگردانی داوود میرباقری پنجشنبه از شبکه آی فیلم فارسی پخش خواهد شد. این فیلم‌گزیده‌ای از مجموعه

تلویزیونی «مختارنامه» و روایت سرگذشت مسلم‌بن عقیل در شهر کوفه و جفای مردمان این شهر به فرستاده امام حسین(ع) است. در این فیلم، بازیگران مطرحی مانند رضارویگری، نسرین مقانلو، فریبرز عرب‌نیا، مهدی فخیم‌زاده، امین زندگانی و فرهاد اصلانی نقش آفرینی کرده‌اند. گفتنی است، فیلم «مهمان کشتی» پنجشنبه ساعت ۲۲ روی آنتن آی فیلم می‌رود و تکرار آن نیز در ساعت‌های ۶ و ۱۴ روز بعد پخش خواهد شد.

انتشار فراخوان «فیلم فجر ۴۲»

هم زمان با روز ملی سینما

مجتبی امینی، دبیر چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، از انتشار فراخوان این رویداد هم‌زمان با روز ملی سینما در بیست و یکم شهریور خبر داد.

دبیر چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر گفت: دبیرخانه جشنواره مدتی است آغازیه‌کار کرده و جزئیات بخش‌ها و مقررات این دوره جشنواره در حال نهایی شدن است.

همچنین در دو ماه گذشته جلسات متعددی برای آسیب‌شناسی دوره قبل جشنواره برگزار و نقاط ضعف و قوت را بررسی و ارزیابی کردیم. چهل و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر ۱۲ تا ۲۲ بهمن امسال برگزار می‌شود.

پخش «مهمونی» از شبکه نسیم در نوروز ۱۴۰۳

محمدرضا خوشرو، مدیر شبکه نسیم، درباره احتمال پخش فصل سوم برنامه «مهمونی»، اترابرج طهماسب از این شبکه، گفت: اکنون زمان پخش برنامه «مهمونی»، مشخص نیست. هر زمانی که برای آن اعلام شود، در روند مذاکرات خدشه وارد می‌کند.

پخش «تفریق» در نمایش خانگی

فیلم سینمایی «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی که هفته قبل می‌شود هفته قبل نسخه غیرقانونی آن به‌واسطه پخش خارجی منتشرشده بود، روز گذشته در فیلم‌ومنتشر شد. فیلم «تفریق» با بازی ترانه علیدوستی و

نوید محمدزاده در مرکز شهر تهران اتفاق می‌افتد و داستان فرارانه، مربی رانندگی جوانی را دنبال می‌کند که شوهرش جلال را درحال قدم‌زدن به سمت آپارتمان زنی می‌بیند. وقتی جلال با او روبه‌رو می‌شود، ادعا می‌کند که برای کار، خارج از شهر بوده است و تصمیم می‌گیرد خودش ساختمان را بررسی کند. او در آنجا با زنی آشنا می‌شود که هم‌زاد فرزانه است.

تئاتر موزیکال کرمانجی به روی صحنه می‌رود

تئاتری موزیکال با نوازندگی و خوانندگی محسن میرزازاده، خواننده فولکلور خراسانی که در مشهد ساکن است، روی صحنه می‌رود. این خواننده فولکلور خراسانی در گفت‌وگو با خبرنگار باشگاه خبرنگاران توانا

درباره جدیدترین آثارش بعد از ماه محرم و صفر، گفت: موزیک‌ویدئوی آهنگ «دیتام»، را در حال ضبط دارم و با گروهی نیز در حال تمرین هستیم که یک تئاتر موزیکال را روی صحنه ببریم.

وی افزود: نوازندگی و خوانندگی این تئاتر موزیکال برعهده بنده است و من در این تئاتر با دوتا، داستان اصیل کردهای خراسان را با بازیگران حرفه‌ای و داستان‌های قدیمی روایت می‌کنم. در این تئاتر، افراد در گروه‌های سی و پنج تا چهل نفره با لباس‌های قدیمی و سنتی ایفای نقش می‌کنند. میرزازاده درباره اولین کنسرتش بعد از ماه صفر تصریح کرد: احتمالاً در آذرماه در تالار وحدت اجرای کرمانجی خواهیم داشت.

عوامل تئاتر کافه‌ای «من مرتضی تنها هستم»

از ضرورت گسترش این گونه نمایشی می‌گویند

نقالی مدرن در کافه پلاتو

این تصور چندان هم غیرواقعی نیست، چون خالقان این تئاتر اثرشان را الهام‌گرفته از نقالی می‌دانند و آن را نوعی نقالی مدرن توصیف می‌کنند. در ادامه با بهزاد آقاجانی نویسنده و کارگردان این نمایش و همچنین مسعود میرنیکزاد بازیگر آن، همراه شدیم تا درباره این نمایش و شیوه اجرایش بیشتر بدانیم.

مرتضی تنها هستم، عنوان نمایشی است که به‌صورتی متفاوت از آنچه درباره شیوه اجرای معمول تئاتر در ذهن دارید، به‌صورت تک‌گویی و روایی در این کافه برای مخاطبان اجرا می‌شود.

اگر به این کافه سری زدید و روایت «من مرتضی تنها هستم» را درباره عشق و تنهایی شنیدید، ممکن است به یاد نقالی‌هایفتید که می‌دانید قدیم‌ترها در قهوه‌خانه‌ها اجرا می‌شدند.

این بازیگر تئاتر خاطر نشان می‌کند: بازخورد مخاطبان تا حالا که خیلی خوب بوده است. بیشترشان این کار را دوست داشته‌اند و هنوز نقدی دریافت نکرده‌ایم.

روایت قصه‌های شخصی با چاشنی درام اجرای این گونه تئاتری، سختی‌های خاص خودش را هم دارد، به‌ویژه برای بازیگر که هر شب باید با تماشاچیان ارتباط بگیرد که در واقع مشتری‌های کافه‌ای این نمایش با هم همراه شدند. میرنیکزاد می‌گوید: کارکردن با بهزاد آقاجانی تجربه خیلی خوبی است. او یکی از نمایشنامه‌نویس‌های قدرمشهد است. برای من بازی کردن در نقشی که شخصیتی ملموس و دست‌یافتنی دارد، خیلی جذاب است و از بودن در این نمایش خیلی لذت برده‌ام. اینکه در فاصله کمی با مخاطب، رودرروی او ایستای و ۴۵ دقیقه، یک نفس اجرا کنی، یک تجربه جدید نسبت به تئاتر صحنه‌ای است.

چشم‌درچشم مخاطب میرنیکزاد تاکنون نزدیک به چهل نمایش صحنه‌ای کار کرده است، ولی تئاتر کافه‌ای به نظرش با همه آن‌ها تفاوت دارد. او توضیح می‌دهد:

در این نمایش شما تک‌گویی می‌کنید و در این تک‌گویی حفظ ریتم مهم است، چون بازیگر دیگری وجود ندارد که شما بتوانید با او دیده‌بستان داشته باشید. ریتم نمایش یکسر در دست خودتان است و خودتان باید آن را حفظ کنید. همچنین باید توجهتان به مخاطب باشد که خسته نشده باشد یا اینکه آیا همچنان دارد گوش می‌دهد یا نه. در محیط تئاتر صحنه‌ای تماشاگر متوجه است که دارد تئاتر تماشا می‌کند و عواملی مانند نور، صحنه و میزانشن در این درک به او کمک می‌کنند. در واقع بین بازیگر و تماشاگر فاصله‌ای وجود دارد که این فاصله در تئاتر کافه‌ای از بین می‌رود. بازیگر چشم در چشم مخاطب داستانی را تعریف می‌کند و همه تلاشش این است که داستان را جوری روایت کند که مخاطب باور کند

برای خود بازیگر رخ داده است. مانند این است که شما جایی می‌روید و ناگهان کسی بلند می‌شود و با هیجان داستانی را تعریف می‌کند، مرزهای بین شما و بازیگر می‌شکند. در واقع یک جور تئاتر روایی است که صحنه بین تماشاچی و بازیگر مشترک و فضا باورپذیر می‌شود. اینکه شما به‌عنوان بازیگر بتوانید فضا را باورپذیر کنید، از سختی‌های این کار است. تئاتر کافه‌ای از این نظری شباهت به تئاترهای خیابانی نیست که میرنیکزاد در آن هم تجربه‌های زیادی دارد. او در دهه ۸۰ پای ثابت بیشتر تئاترهای خیابانی‌ای بود که در مشهد اجرا می‌شدند، ولی او تئاتر کافه‌ای را به این دلیل که بازیگر باید به‌صورت هم‌زمان رفت و برگشتی با مخاطب ارتباط برقرار کند، در مقایسه با تئاتر خیابانی هم تجربه متفاوت‌تری توصیف می‌کند.

به نظر این هنرمند تئاتر مشهد که قبلاً متن نمایشنامه را به‌صورت صحنه‌ای هم کارگردانی کرده است، موفق‌ترین شکل اجرا همان اجرای کافه‌ای بوده است. او می‌گوید: شکل تعالی‌متنی که در ذهن من بود، همین حالت اجرای کافه است. من این نمایشنامه را برای اجرا در کافه نوشتم.

اما اتفاقات سال گذشته موجب کم‌رونق شدن سالن‌های تئاتر شد و آن‌ها نتوانستند نمایشی را روی صحنه ببرند.

آن‌ها پیش از این، در سال ۱۳۹۸ تئاتر «من مرتضی تنها هستم» را به مدت یک هفته به‌صورت صحنه‌ای در نیشابور اجرا کرده بودند و این بار در دومین اجرای کافه‌ای این نمایش با هم همراه شدند. میرنیکزاد می‌گوید: کارکردن با بهزاد آقاجانی تجربه خیلی خوبی است. او یکی از نمایشنامه‌نویس‌های قدرمشهد است. برای من بازی کردن در نقشی که شخصیتی ملموس و دست‌یافتنی دارد، خیلی جذاب است و از بودن در این نمایش خیلی لذت برده‌ام. اینکه در فاصله کمی با مخاطب، رودرروی او ایستای و ۴۵ دقیقه، یک نفس اجرا کنی، یک تجربه جدید نسبت به تئاتر صحنه‌ای است.

چشم‌درچشم مخاطب میرنیکزاد تاکنون نزدیک به چهل نمایش صحنه‌ای کار کرده است، ولی تئاتر کافه‌ای به نظرش با همه آن‌ها تفاوت دارد. او توضیح می‌دهد:

در این نمایش شما تک‌گویی می‌کنید و در این تک‌گویی حفظ ریتم مهم است، چون بازیگر دیگری وجود ندارد که شما بتوانید با او دیده‌بستان داشته باشید. ریتم نمایش یکسر در دست خودتان است و خودتان باید آن را حفظ کنید. همچنین باید توجهتان به مخاطب باشد که خسته نشده باشد یا اینکه آیا همچنان دارد گوش می‌دهد یا نه. در محیط تئاتر صحنه‌ای تماشاگر متوجه است که دارد تئاتر تماشا می‌کند و عواملی مانند نور، صحنه و میزانشن در این درک به او کمک می‌کنند. در واقع بین بازیگر و تماشاگر فاصله‌ای وجود دارد که این فاصله در تئاتر کافه‌ای از بین می‌رود. بازیگر چشم در چشم مخاطب داستانی را تعریف می‌کند و همه تلاشش این است که داستان را جوری روایت کند که مخاطب باور کند

برای خود بازیگر رخ داده است. مانند این است که شما جایی می‌روید و ناگهان کسی بلند می‌شود و با هیجان داستانی را تعریف می‌کند، مرزهای بین شما و بازیگر می‌شکند. در واقع یک جور تئاتر روایی است که صحنه بین تماشاچی و بازیگر مشترک و فضا باورپذیر می‌شود. اینکه شما به‌عنوان بازیگر بتوانید فضا را باورپذیر کنید، از سختی‌های این کار است. تئاتر کافه‌ای از این نظری شباهت به تئاترهای خیابانی نیست که میرنیکزاد در آن هم تجربه‌های زیادی دارد. او در دهه ۸۰ پای ثابت بیشتر تئاترهای خیابانی‌ای بود که در مشهد اجرا می‌شدند، ولی او تئاتر کافه‌ای را به این دلیل که بازیگر باید به‌صورت هم‌زمان رفت و برگشتی با مخاطب ارتباط برقرار کند، در مقایسه با تئاتر خیابانی هم تجربه متفاوت‌تری توصیف می‌کند.

نقالی مدرن، تئاتر کافه‌ای

تئاتر کافه‌ای، یک گونه نمایشی است که با گسترش فضاهای کافه‌ای مانند کافی‌شاپ‌ها شکل گرفته است و قابلیت اجرا در جاهای مختلف را دارد. اما شاید بتوان آن را اقتباسی مدرن از شیوه نقالی در قهوه‌خانه‌ها دانست. در واقع در این شیوه، فضای کافی‌شاپ جایگزین قهوه‌خانه‌ها شده و نقالی هم جایش را به نوعی روایت مدرن تئاتر از تئاتر داده است. با این تفاوت که در تئاتر کافه‌ای نویسنده، کارگردان و بازیگر وجود دارد و متنی از پیش نوشته‌شده اجرا می‌شود. متن در این نوع نمایش صرفاً برای اجرا در محیط کافه نوشته می‌شود. استقبال از این گونه نمایشی تاکنون خوب بوده. آن قدر که جشنواره‌ای هم برای آن ایجاد شده است. چنان‌که از سال ۱۳۹۷ جشنواره‌ای در کیش با عنوان جشنواره ملی تئاتر کوتاه کیش (کافه‌ساحل) با حمایت مستقیم سازمان منطقه آزاد کیش برگزار می‌شود و تاکنون سه دوره را پشت سر گذاشته است.

نمایشنامه «من مرتضی تنها هستم» را بهزاد آقاجانی در سال ۱۳۹۶ نوشت و همان سال مهران سلیمانی آن را در مقام بازیگر و کارگردان اجرا کرد. آقاجانی ایده این نمایش را از سال ۱۳۹۱ که روی پایان‌نامه‌اش با موضوع شیوه‌های مدرن نقالی کار می‌کرد، در ذهنش پرورش داده بود. موضوع نمایش هم همان‌طور از اسمش برمی‌آید، درباره «تنهایی» و البته «عشق» است. در واقع می‌توان گفت یک داستان عاشقانه، متأثر از تنهایی شخص است. نمایش در آن سال ۱۲۵۰ اجرا در کافی‌شاپ‌های مشهد داشت و با استقبال خوب مخاطبان روبه‌رو شد. این اقبال عمومی آقاجانی را تشویق کرد همان موقع فصل بعدی نمایش را هم بنویسد که به دلایلی اجرا نشد. آقاجانی به تهران مهاجرت کرد و موضوع از اولویت خارج شد تا پارسال که آقاجانی به مشهد بازگشت و با مسعود

میرنیکزاد تصمیم گرفتند «من مرتضی تنها هستم» را به کافه‌های مشهد برگردانند. آقاجانی قصد داشت فصل دوم نمایش را اجرا کند، اما متوجه شد بسیاری از مخاطبان فعلی تئاتر، دهه‌هشتادی‌هایی هستند که زمانی که فصل اول آن کار اجرا شد، نوجوان بودند و آن را ندیده بودند. این شد که برنامه را عوض کردند و تصمیم گرفتند ابتدا فصل اول را این بار با کارگردانی خود آقاجانی اجرا کنند و بعد سراغ فصل بعدی بروند. آقاجانی می‌گوید: بدم نمی‌آمد حالا که قرار است خودم کارگردانی کنم، به ترتیب فصل‌ها کار را اجرا کنم.

کار مشترک دوستان چندساله

میرنیکزاد و آقاجانی دوستان چندساله‌اند و کارهای مشترک زیادی را با هم انجام داده‌اند. وقتی آقاجانی از تهران برگشت، آن‌ها تصمیم گرفتند دوباره نمایشی

مرکز تحقیقات صداوسیما گزارشی درباره وضعیت «سریال‌های تلویزیون از نگاه مخاطبان» (نیمه دوم مردادماه) تهیه کرده که براساس آن «بازپرس» با ۲۲،۵ درصد بیننده در میان پاسخگویان این نظرسنجی، پرمخاطب‌ترین سریال تلویزیون شده و توانسته است رضایت ۸۳،۹درصدی تماشاگران را از آن خود کند.

از میان سریال‌های در حال پخش از شبکه‌های مختلف سیما، پس از سریال «بازپرس»، «عشق کوفی» با میزان بیننده ۱۳،۴درصدی و میزان رضایت ۸۱،۸درصدی در میان پاسخگویان این نظرسنجی، در جایگاه دوم قرار گرفته است. جامعه آماری نظرسنجی مذکور، افراد دوازده سال و بالاتر ساکن در تهران و سی استان کشور هستند و این نظرسنجی در حالی انجام شده است که پخش سریال «بازپرس» از شبکه اول سیما

«بازپرس» پربیننده‌ترین سریال تلویزیون شد

از دهم تیرماه آغاز و تاکنون ۲۶ قسمت از این سریال سی قسمتی پخش شده است. سریال پانزده قسمتی «عشق کوفی» نیز از دهه اول ماه محرم آغاز شده

و به قسمت یازدهم رسیده است. این مجموعه نمایشی در روزهای پنجشنبه و جمعه همزمان مخاطبان شبکه سوم سیماست و پخش آن همچنان

ادامه دارد.

در گزارش مرکز تحقیقات صداوسیما به این نکته نیز اشاره شده است که از آنجا که میانگین میزان بیننده‌های سریال‌های جدید شبکه یک سیما طی ۱۰ سال گذشته ۲۷،۷درصد و همچنین میانگین میزان بیننده سریال‌های سیما در سال ۱۳۹۰-۱۷،۶درصد بوده است، میزان بیننده سریال «بازپرس» از حد متوسط سریال‌های سیما در ۱۰ سال اخیر شبکه یک «کمتر» و از متوسط سریال‌های سیما در سال گذشته «بیشتر» بوده است.

همچنین در این نظرسنجی، سریال‌های تکراری سیما نیز بررسی شده‌اند. از میان سریال‌های تکراری، سریال «گاندو» با ۱۱،۱درصد از شبکه آی فیلم، پربیننده‌ترین سریال تکراری سیما با میزان رضایت ۹۳درصدی بوده است.